

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,85

Dada anterior: 0,87

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1


Nous contagiats
2.801

Dada anterior: 3.775

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia


Llits d'UCI
585

Dada anterior: 583

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Trapero: “Hi tinc mol

RESTITUÏT Accepta ser comandant en cap perquè els Mossos “formen part” de la seva vida **CULPA** Admet l'error de no haver defensat bé el cos el 2017 **REpte** Millorar la relació amb altres cossos policials i institucions, la prioritat

Jordi Alemany
SABADELL

“Aquest cos és part de la meua vida i crec que hi tinc molt a fer. He parlat amb comandaments i m'he sentit acompanyat en la decisió.” Així va justificar el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, haver acceptat l'oferta de restitució tres anys i mig després de ser destituït pel 155 del càrrec de comandant en cap que li va oferir el conseller d'Interior, Miquel Sàmper. Ahir van comparèixer junts en un acte acompanyats per una trentena de comisaris del cos per fer visible la restitució de la confiança després que l'Audiència Nacional l'absolgués del delictes de sedició. Sàmper va parlar d'una “nova època” i d'un “punt zero” gràcies a una sentència que permet “deixar de mirar pel retrovisor i mirar només endavant”.

Aquest discurs, que va precedir el del mateix Trapero, posava en relleu el compromís que buscava el major per acceptar l'ofertament: que la “policia ha de fer de policia” i que el cos “ha de teixir complicitats internes, però també externes amb totes les institucions”, emfatitzava Sàmper. Trapero s'hi va referir en el seu parlament posterior com a dubtes que havia pogut resoldre per acceptar, i va deixar clar que una de les prioritats era no centrar el focus polític i mediàtic com havia passat el 2017. “La relació amb la política la fixa la legislació”, va explicar, i

hi va afegir que la sentència ajudava a definir amb claredat la dependència de la policia en l'àmbit de fixar les polítiques criminals en el govern, una autonomia del cos policial en l'àmbit tècnic i una dependència de l'autoritat judicial i la fiscalia com a policia judicial. “I en això –va admetre–, ens vam posar d'acord de seguida amb el conseller.”

‘Mea culpa’

Davant l'asseveració “la policia ens hem de dedicar a fer la nostra feina”, el major Trapero no va tenir problemes per entonar el *mea culpa* amb relació a la tardor del 2017. “Tothom podria haver fet millor les coses; jo, el primer”, però hi afegia que aquest era un aprenentatge que havia adquirit en aquests tres anys i que li permetria millorar les relacions amb altres institucions. No va voler aprofundir en l'explicació de quins havien estat els seus errors perquè en els judicis al Tribunal Suprem i a l'Audiència Nacional ja els va fer “públics”, però sí que va voler deixar clar que en algun moment la seva defensa del cos, en representació de 17.000 persones, “no va ser ben entesa”, o ell no va “ajudar” que s'entengués bé, i va provocar “que es compliquessin les relacions personals”. Sense citar-ho, Trapero es referia a les seves topades amb el responsable del dispositiu per evitar l'1-O, el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, destituït el maig passat pel mi-



Les frases

“Una persona al capdavant d'un cos de 17.000 persones ha de vetllar més del que jo vaig fer per cuidar les relacions personals i la interlocució”

“En aquelles dates tothom ho podria haver fet millor; jo, el primer. No em costa rectificar”

Josep Lluís Trapero
COMANDANT EN CAP DELS MOSSOS D'ESQUADRA

“Hem d'aprofitar l'absolució per tirar endavant una nova època en què la policia ha de fer de policia i teixir complicitats”

“Hem de deixar de mirar pel retrovisor i des d'aquí només hem de mirar endavant”

Miquel Sàmper
CONSELLER D'INTERIOR

nistre de l'Interior, Ferran López, Miquel Esquius i Eduard Sallent. “Hi dedicaré tot el treball i tota la destresa”, va argumentar, i immediatament va explicar que ahir al matí s'havia posat en contacte amb el general de la Guàrdia Civil a Catalunya, amb el comissari en cap de la Policia Nacional a Catalu-

nya i amb els directors adjunts operatius (DAO) de Madrid per anunciar-los la seva voluntat d'anar-los a veure. Tal com amb els responsables de la judicatura, la intenció és “allargar-los la mà” i “posar el cos a la seva disposició” per treballar de manera conjunta. “M'he trobat la

millor de les respostes”, va sentenciar Trapero. També va tenir paraules de suport per a les víctimes de l'atemptat de l'agost del 2017 a la Rambla i a Cambrils, que ara està sent jutjat, i va assegurar que sempre tindran els Mossos al seu costat, sense “data de caducitat”. ■

millor de les respostes”, va sentenciar Trapero. També va tenir paraules de suport per a les víctimes de l'atemptat de l'agost del 2017 a la Rambla i a Cambrils, que ara està sent jutjat, i va assegurar que sempre tindran els Mossos al seu costat, sense “data de caducitat”. ■

millor de les respostes”, va sentenciar Trapero.

També va tenir paraules de suport per a les víctimes de l'atemptat de l'agost del 2017 a la Rambla i a Cambrils, que ara està sent jutjat, i va assegurar que sempre tindran els Mossos al seu costat, sense “data de caducitat”. ■

L'APUNT

Un espectacle lamentable

Rosa M. Bravo

No cal recordar en quin moment ens trobem. La pandèmia provoca morts diàriament als hospitals i una mort lenta a nombrosos sectors econòmics. Creix la desesperació dels restauradors pel tancament dels locals, dels que no aconsegueixen cobrar l'ERTO, de les escoles de música i d'idiomes que perden alumnes, dels sanitaris que treballen al 200% sense que s'hagin

revertit les retallades. I, mentrestant, el govern que ha d'exercir un contundent lideratge per sortir de la crisi més important en dècades es dedica a tirar-se els plats pel cap en privat i en públic. Algunes decisions de la Generalitat poden ser encertades, d'altres semblen erràtiques, però el que és inadmissible és que els socis del govern ofereixin aquest espectacle lamentable.



lt a fer”



Trapero i Sàmper, parlant després de l'acte al complex central Egara dels Mossos ■ ORIOL DURAN

Estructura nova amb els substituïts

A banda de les mostres d'agraïment “clar, nítid i sincer” que el comandant en cap va fer explícites als que van ser els seus substituïts (Ferran López, Miquel Esquius i Eduard Sallent) després de la seva destitució pel 155, el major Josep Lluís Trapero va assegurar que en els pròxims dies, i per encàrrec del conseller, començarà a parlar de la nova estructura de comandament amb els comissaris. Va garantir que els caps del cos en aquest trienni, així com un dels membres de la prefectura de la seva època, Joan Carles Molinero, ara a Trànsit,

tindran un lloc en l'estructura en què es puguin aprofitar les seves “potencialitats”.

Pel que fa a les prioritats de la nova etapa, va assenyalar que en les primeres converses amb el conseller van ser d'acord que havien de ser el terrorisme, aprofundir i millorar la funció del cos en l'àmbit social i la recuperació d'alguns projectes que estaven molt avançats. Sàmper també va expressar que s'ofereix a altres departaments del govern i administracions la informació que el cos té per a actuacions per superar la crisi de la pandèmia.



Forn, Cuixart, Junqueras i Romeva, el 28 de juliol entrant a Lledoners després que se'ls revoqués el tercer grau ■ O. DURAN

El Síndic denuncia que s'han vulnerat drets dels presos

■ Censura que se'ls condicioni el tercer grau a reorientar la seva ideologia ■ Ribó també critica el paper del Suprem

F. Espiga
BARCELONA

El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha elaborat un informe, que ahir mateix va lliurar al Parlament, on es posen en relleu diverses vulneracions de drets bàsics de què haurien estat víctimes els presos polítics en el seu règim penitenciari. Per ser més precisos, l'estudi analitza tot el procés que s'ha seguit per tornar-los tant el tercer grau, com la possibilitat de fer sortides regulades per anar a treballar en virtut de l'aplicació de l'article 100.2 del reglament penitenciari. I una de les primeres conclusions a les quals arriba el Síndic és que no es pot condicionar l'obtenció d'aquests drets al fet que segueixin un programa de reinserció amb la finalitat “d'inculcar de-

Les frases

“Obligar-los (als presos) a renunciar a la seva ideologia s'ha de considerar una vulneració flagrant del dret a la llibertat ideològica”

“Tan l'aplicació del 100.2 com del tercer grau per l'administració s'ajusten al dret”

Rafael Ribó
SÍNDIC DE GREUGES

terminades idees”, tal com demanava la fiscalia. “Obligar-los a renunciar a la seva ideologia s'ha de considerar una vulneració flagrant de la seva llibertat ideològica”, sosté Ribó, que en línies genèriques es mostra molt crític en com s'ha resolt tot aquest procediment.

Anant a pams, l'informe considera del tot “ajustada a dret” tant l'aplicació, primer, del 100.2 com del tercer grau, després, que es va concedir als lí-

ders independentistes, i encara més després que aquesta decisió fos ratificada per tres jutjats de vigilància penitenciària diferents. Dit això, Ribó critica que se'ls hagi tret aquest règim a partir d'un recurs del ministeri públic, una circumstància que no s'havia donat mai abans i que, a parer seu, fa que hi hagi una “situació de greuge”. A més, i en contra del que pregonen no poques veus tant dins com fora de la judicatura,

el defensor de la ciutadania recorda que el tercer grau no equival a tenir la llibertat —“és una forma de compliment de la pena”—, ja que els presos que l'obtenen tenen limitada la seva capacitat de moviment. Seguint amb aquest raonament, l'estudi també assenyala que aquestes restriccions de drets no només afectaran els presos polítics, sinó el conjunt de la població penitenciària.

Un altre capítol destacat de l'estudi és la decisió que ha pres el Tribunal Suprem, el mateix que va emetre la condemna, de declarar-se com a òrgan competent últim per dirimir els recursos sobre la situació penitenciària dels líders independentistes, en detriment de les audiències provincials, que tenen una secció especialitzada en la matèria. Per Ribó, això denota “una certa falta de confiança cap als jutges de vigilància penitenciària, que són els òrgans especialitzats amb sensibilitat i formació específica i que, a més, no estan contaminats pel biaix dels fets i la presencialitat del judici”.

A més del Parlament, l'estudi també serà remès pròximament al Defensor del Poble i al Comitè Europeu de Prevenció contra la Tortura i els Maltractaments. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont presentarà batalla pel suplicatori

- La “persecució política” i la falta de competència del Suprem seran els principals arguments
- Junts confia que la reforma de la sedició jugui a favor seu en el procediment a l'Eurocambra

Natàlia Segura
Raventós

Brussel·les

Pocs mesos abans de les eleccions del 14-F, el líder de Junts, Carles Puigdemont, i els també eurodiputats Toni Comín i Clara Ponsatí estan a punt per presentar batalla contra el suplicatori del Tribunal Suprem que descongelaria les euroordres. Conscients que hi ha una majoria al Parlament Europeu favorable a aixecar-los la immunitat, tenen coll avall que tot acabarà a Luxemburg.

Abans d'arribar als tribunals europeus, intentaran convèncer els seus companys de l'Eurocambra. El procediment començarà la setmana que ve al Comitè d'Afers Legals, després de mesos de paralització per la pandèmia. El ponent, l'eurodiputat ultraconservador Angel Dzhambazki, exposarà dilluns el cas contra els tres eurodiputats pel referèndum de l'1-O. Una sessió curta en què on s'esperi que el comitè els convoqui a una vista. El 3 de desembre o el 7 de desembre sonen com a possibles dates.

Per això a can Puigdemont es preparen per a la cita. Segons fonts de la seva defensa, al·legaran que



Clara Ponsatí i Carles Puigdemont, a Brussel·les, acompanyats de l'exconseller Lluís Puig ■ ACN

la causa és una “persecució política” i que el Suprem no és competent per jutjar-los. A més, confien que la reforma del delictes de sedició que preveu aprovar el govern espanyol abans de final d'any també jugui a favor seu.

Un dels pocs motius que permet a l'Eurocambra denegar el suplicatori és que hi hagi sospites fundades que el procediment judicial és un intent d'impedir l'activitat política d'un eurodiputat. “Tenim material

Inventari d'irregularitats

L'equip d'advocats de Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí ja prepara una ofensiva legal –en paral·lel a les euroordres– contra la tramitació del suplicatori al Comitè d'Afers Legals, presidit per l'eurodiputat de Ciutadans Adrián Vázquez. Com han fet en anteriors ocasions, els tribunals de la UE examinaran el rigor del procediment.

De fet, ja estan fent un inventari de suposades irregularitats. Per exemple, impugnaran que el ponent del cas és del mateix grup parlamentari que Vox, acusació popular en la causa de l'1-O, i que s'hagin fusionat els tres suplicatoris a les seves mans. Tampoc estan conformes que se celebrin les visites telemàticament perquè dubten que se'n pugui ga-

rantir la confidencialitat.

Per ara no s'han trobat precedents en què Luxemburg hagi revertit l'aixecament de la immunitat d'un eurodiputat per part de l'Eurocambra. Per tant, l'equip jurídic de Puigdemont tindrà un repte majúscul per convèncer els magistrats europeus si vol que l'independentisme torni a fer història a la UE.

abundant per acreditar-ho”, asseguren fonts jurídiques de Junts.

Aprofitant la sentència d'un tribunal belga i la resolució del Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de l'ONU que desmunten la competència del Suprem, els lletrats de Junts també provaran sort amb aquesta carta com a argument per rebutjar el suplicatori. Per ells, els eurodiputats no són aforats, malgrat que tinguin una immunitat equivalent al d'un diputat al Congrés. És a dir, que no tindrien dret a una jurisdicció privilegiada. Ara bé, des de Junts reconeixen

La data

16.11.20

Dilluns vinent el comitè d'Afers Legals del Parlament Europeu discutirà per primer cop el cas dels independentistes.

que hi ha un buit legal perquè cap llei, ni espanyola ni europea, precisa que els eurodiputats hagin de ser jutjats al Suprem.

Un cop escoltats els arguments, el ponent proposarà l'aixecament o no de la immunitat en un informe, que el comitè haurà de ratificar abans que passi a mans del ple, previsiblement al gener o al febrer. Si no hi ha sorpreses, aprovaran retirar la protecció als tres independentistes amb els vots, segurament, de populars, socialistes i liberals. El jutge belga podrà llavors reiniciar el llarg procediment d'extradició, durant el qual Puigdemont, Comín i Ponsatí continuaran exercint com a eurodiputats. ■

L'Audiència ha de dirimir qui investiga Tsunami

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'Audiència de Barcelona ha de dirimir si la investigació del presumpte finançament il·legal de l'independentisme català i l'organització de Tsunami Democràtic, que dirigeix el titular d'instrucció 1 de Barcelona, s'ha de dividir i

repartir entre jutjats.

Així ho sol·licita Benet Salellas, advocat de l'empresari Oriol Soler –detingut juntament amb dinou persones més en l'operació de la Guàrdia Civil del 29 d'octubre–, després que el jutge Joaquín Aguirre li hagi denegat la petició d'inhibició del cas, adduint que la norma del repartiment

de processos als jutjats de Barcelona li permet mantenir noves causes.

En el recurs d'apel·lació, Salellas exposa que en la reforma de la Lecrim del 2015 es va fixar que en investigacions en què es descobreixen nous fets, tot i que siguin protagonitzats per les mateixes persones, s'ha de fer una causa nova



Benet Salellas, advocat d'Oriol Soler, amb Marina Llansana, en els escorcolls de la Guàrdia Civil del 29 d'octubre ■ ACN

i dur-la al deganat per al repartiment aleatori del jutjat que ha d'investigar-ho i evitar així macrocauses i processos lents, un canvi –indica– acceptat per la junta de magistrats de Bar-

celona i que Aguirre “obvia de manera clamorosa”. Hi afegeix que el jutge no ha justificat per què manté unides dues peces, quan la principal és de la Diputació de Barcelona i de desvia-

ment de subvencions del 2016, mentre que en la peça 2 hi ha altres investigats, fets del 2019 i “temes tan dispersos com la campanya d'internacionalització del procés i el seu finançament, converses diplomàtiques d'alt nivell amb Rússia per una presumpta invasió armada i l'organització de Tsunami”. A més, l'Audiència Nacional manté una investigació secreta de Tsunami. En la causa, el fiscal no va veure prou motivada la intervenció de telèfons, però no hi va presentar cap recurs en contra quan es va aprovar. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Jaume Asens President del grup d'Unides Podem al Congrés

“Els indults han d'arribar abans de sis mesos”

FI· “Campo va tard, però la sedició es pot reformar en tres mesos i tenir els presos lliures en campanya. N'he parlat amb ells i amb l'exili” **VIA**· “L'amnistia no és més viable que l'indult o el canvi del Codi Penal” **IDEA**· “L'independentisme ha de saber que la fiscalia no afina les coses al govern, i distingir entre govern i Estat. Bildu ho sap”

David Portabella
MADRID

En una setmana en què la coalició PSOE-Podem ha salvat el primer tràmit pressupostari i el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, accelera la reforma de la sedició en el Codi Penal, el president del grup d'Unides Podem al Congrés rep aquest diari al despatx.

Salven el vet al pressupost amb ERC i Ciutadans, que es consideren incompatibles. La jugada amb Otegi és per fer 'mobbing' a Cs? És molt difícil que una força de dretes com Cs voti un pressupost que té l'empremta de Podem i el sí de Bildu i, en un futur, possiblement d'ERC. Si perilla la legislatura serà perquè cau la majoria de la investidura, l'única viable. Tot el que fem és per allunyar Cs i ser la cola del bloc d'investidura. Tenim bona relació amb Bildu i ens hem esforçat perquè el pas d'Otegi succeís, i celebrem que el primer sí sigui el de Bildu. El PSOE desconfia d'ERC a l'hora de veure-hi un soci fiable i lleial, i per això mira a la dreta. Però Bildu té un paper central. I el PNB. I tant de bo a Catalunya fos igual: Bildu i el PNB tenen models antagonics per a Euskadi, i a Madrid es posen d'acord perquè saben que no hi ha alternativa. ERC mostra predisposició a arribar a un acord que hauria de tranquil·litzar el PSOE.

El ministre de Justícia promet el 23 de setembre reformar la sedició en el Codi Penal i no és fins ahir que accelera i diu que es farà abans d'acabar l'any.

És una bona notícia. Formava part del compromís amb nosaltres i ha costat molt que el ministre Campo ho faci. Però va tard. Hi ha la pandèmia, però té la proposta sobre la taula des de l'inici de la legislatura. Cada dia que passa sense abordar la reforma de la sedició és un dia més d'injustícia. Ara cal passar dels anuncis als fets. No podem esperar més. El nostre objectiu és que els presos puguin estar lliures abans de la campanya electoral del febrer. No serà fàcil, però no és impossible. No hi ha un termini reglat, depèn dels tràmits. L'indult és ara a la taula del Suprem i la pilota passa després al govern. A la reforma del Codi Penal, li falta l'informe del Consell d'Estat i passar al Consell de Ministres, i després va com un coet al Congrés i allà es pot aprovar amb la majoria de la investidura. Tenint el projecte de llei ja, podem trigar tres mesos o quatre. Per fer una campanya en igualtat i tan normalitzada com sigui possible, el millor és que els presos hi participin. Els indults no depenen de nosaltres del tot, perquè ara són a la taula del Suprem. Això sí.

La reforma de la sedició està comentada i consensuada amb els presos i els exiliats?

D'aquesta reforma, n'he parlat amb tots els presos i quasi tots els exiliats, i els seus advocats. No és la proposta dels comuns, és un mandat que ve d'organitzacions com Amnistia i del que diuen els tribunals europeus sobre l'antigalla de la sedició. S'ha de reformar amb dos objectius: perquè pot ser una eina

útil per aconseguir la llibertat dels presos i perquè ara ha estat contra ells però demà pot ser contra qualsevol, i cal blindar el dret de manifestació, que ara està amenaçat amb la sentència del Suprem. El legislador ha de prendre de nou la paraula per dir que fets com ara l'1-O i el 20 de setembre són un exercici democràtic i no sedició.

Les tres vies –sedició, indult i amnistia–, millor en paral·lel?

Un error d'un sector dels independentistes és confrontar les vies: es pot treballar per canviar la sedició i alhora en l'indult i l'amnistia. Encara que hi hagués una amnistia, no resoldríem el problema de la sedició i hi podria haver futurs condemnats. L'amnistia i l'indult miren al passat, i la reforma de la sedició corregeix injustícies passades i alhora n'evita de futures. Les tres vies van en paral·lel; si fracassa una via, pot funcionar l'altra, i un obstacle d'una el pot resoldre l'altra. L'amnistia és una eina útil en el passat per girar full en èpoques de grans consensos que ara no hi són, i té un problema de viabilitat. Pot ser una solució, però no hi ha la correlació de forces al Congrés i, a diferència del Codi Penal, sí que aniria al Tribunal Constitucional. Jo crec que no és inconstitucional, però un sector de juristes diu que sí, i l'actual TC, de majoria conservadora, no acceptarà mai una amnistia. Menteix qui diu que l'amnistia és més viable que l'indult o canviar el Codi Penal. Fiar-ho tot al maximalisme és atractiu, però porta a la frustració. Que l'independentisme no freni les al-

Jaume Asens, en una intervenció recent a la tribuna del Congrés com a president del grup confederal d'Unides Podem ■ ACN



tres vies si tots volem la llibertat. No esperem la ideal desjudicialització total i anem desjudicialitzant i avançant. Soc a Madrid per a això. I no hi ha un acord polític viable sense solució per als represaliats.

Gosa posar una data a l'indult?

El procés no pot anar més enllà de sis mesos. Des que es presenta fins que es resol, triga a arribar un any de mitjana. I aquest [de l'advocat Francesc Jufresa] té vis atractiva i és la gran sort: atrau els indults de Dolores Bassa, de Carme Forcadell i de tots. No pot anar més enllà de sis mesos o seria una resolució irregular. I pot passar... Tinc al cap l'indult del 15-M al Parlament de fets de fa vuit anys i encara no es resol, a vegades passa, però el termini normal és un any i falten sis mesos.

L'hivern havia de ser l'estació dels gestos per afalagar ERC i cau l'operació Volhov. És una operació que la fiscal general Dolores Delgado i el ministre Marlaska no controlen? O sí?

L'operació és un insult a la memòria col·lectiva i especialment a les víctimes i als lluitadors anti-franquistes. El tinent coronel Baena la bateja com a Volhov en honor de la División Azul, que

lluita amb els nazis contra l'exèrcit rus. I després diu que va ser una confusió i l'excusa no és gens creïble: el nom té tot el sentit si la instrucció parla de 10.000 soldats russos envaint l'Estat espanyol; juga amb això barroerament. El nom el posa algú amb mentalitat franquista i fa pensar que Baena, *Tácito* a les xarxes, potser continua obeint ordres de Pérez de los Cobos. I això, tot i l'estrida d'orelles de l'Audiència en la sentència dels Mossos que deslegitima el *modus operandi* de la Guàrdia Civil en el procés. Baena sembla més un agent de la Guàrdia Civil franquista que de la democràtica. Demanem que s'assumeixin responsabilitats. El cas està judicialitzat, però tant el nom com certes hipòtesis delirants, que el jutge no filtra i converteix en indicatiu, evidencien la possibilitat que hi hagi sectors dels cossos i forces de seguretat de l'Estat jugant a crear inestabilitat al govern. És molt sospitós que Volhov caigui en plena negociació dels comptes i molt preocupants les filtracions que s'utilitzen en clau política: una cosa són possibles trames de corrupció i, aquí, tota la llum, però surten converses privades per desgastar l'independentisme i, de retruc, trencar el govern de coalició i les aliances.



Desjudicialitzar-ho tot no es pot, doncs? Hi ha qui va per lliure?

Sí. Una part de l'independentisme a vegades no entén que una cosa és el govern i l'altra, l'Estat, i no ho distingeix. L'esquerra abertzale ho sap, i amargament s'adona que, tot i el procés de pau, hi ha inèrcies judicials que no s'aturen. I n'és una prova molt clara la instrucció que va portar qui ara és ministre de l'Interior, Marlaska, al jutjat central número 5 amb el cas Otegi. Es pot fer molt des del govern, però hi ha una cúpula judicial, fiscal i policial que se sent imbuïda de la sacrosanta missió de croats en la defensa d'una idea conservadora d'Espanya. I això fa que puguin sabotejar la voluntat d'un govern en un moment determinat. Per això, els fiscals del Suprem dirigits per Javier Zaragoza s'han d'abstenir d'informar sobre la petició d'indult al Suprem, fan política i estan contaminats ideològicament, com ha dit el fiscal Luis Navajas. I una part de l'independentisme s'equivoca quan es creu que la fiscalia t'ho afina i pot afinar les coses al govern. Quan Jorge Fernández Díaz diu "esto la fiscalía te lo afina", en demanem la dimissió; el que la fiscalia ha de tenir és més autonomia. A vegades hi ha interfe-

rències del govern i trucades, però la fiscalia té autonomia i no obeeix ordres del govern. I aquí s'ha equivocat sobretot ERC: situa el focus en la fiscalia, i reclamant-li coses en públic ho dificulta. Hem d'avançar entre moltes mines en la desjudicialització i cal actuar amb mà esquerra, intel·ligència i discreció. A Catalunya cal aprendre més de l'esquerra abertzale, que parla poc en públic i treballa molt.

Vostè és un arquitecte de la via de l'exili. Té interlocució amb Carles Puigdemont i la resta?

Sí, hi parlo regularment i hi tinc bona relació. L'exili ha tingut una funció clau de denúncia, i les victòries judicials a Europa no existirien sense exili. Sempre vaig pensar que era un encert i per això vaig aconsellar aquesta via a Toni Comín. I la decisió de Puigdemont d'anar a les llistes de JxCat però no ser-ne el candidat l'honora, clarifica les coses, evita confusions i no repeteix guions del passat. Hauria estat un error tornar a jugar al retorn i a poder ser investit. No deu haver estat fàcil; és un encert i l'honora.

El major Trapero sí que és restituit al capdavant dels Mossos.

Ja que no s'ha pogut fer amb altres persones, revertir almenys



El referèndum pactat ja no és tabú, l'aval a el 50%; l'única via per fer-lo és que Podem guanyi les eleccions

aquesta injustícia és una bona notícia. La sentència de l'Audiència és l'esmena a la totalitat de les tesis de la fiscalia i de Marchena al Suprem, i blinda l'actuació correcta dels Mossos i en restitueix el bon nom. Que Trapero torni a dirigir els Mossos tanca el cercle. I no vull deixar de dir que el ponent [Ramón Sáez] que absol els manifestants que encerclen el Parlament el 2011 en un cas contra el qual van recórrer molts dels que ara aplaudeixen i que va fer que Marchena tombés l'absolució. Són aquelles coses de la història...

"Benvinguts a la Champions de les contradiccions", diu Gabriel Rufián. Governar amb el PSOE és viure en la contradicció?

Rufián ha encapçalat un cert purisme, però ha canviat molt! Del Rufián de les "155 monedes" al que veig ara al Congrés hi ha un abisme, i és positiu. La política és la gestió de les contradiccions i la consciència dels propis límits, i perdre això és un perill. A un sector independentista li ha costat assumir contradiccions i entendre que la política és la gestió de la complexitat. Tu pots dir-te que ets fantàstic al mirall, però si la realitat no et dona la raó, la llei de la gravetat s'imposa. Hi ha gent que prefereix perdre pel confort moral de la derrota; s'hi està bé, en la derrota, amb una posició pura i sense contradicció. Què has transformat? Res. Però no tens insatisfacció ni contradicció.

Empassar-se gripaus, com ara no investigar el rei emèrit, es fa per un bé superior?

Aquests no són gripaus que ens empassem; una altra cosa és que no guanyem. Has d'aprendre que no tot el que vols succeeix. Hem votat i votarem sempre la creació d'una comissió d'investigació sobre la monarquia. Ens empassem altres gripaus, sí. I així és un govern de coalició. Quan fem el pressupost, no és el que Unides Podem voldria, però s'hi assembla molt. I ens empassem gripaus en justícia fiscal, en la reforma la-



La política és gestió de la contradicció. Ens empassem gripaus no pel rei, però sí fiscals o pel mercat laboral

boral... Em preocupa que a Catalunya hi ha qui creu que la política és que l'altre et compri el marc i les propostes.

A l'independentisme se li exigia autocrítica i n'ha fet. Els del referèndum pactat fan autocrítica o algun balanç?

Ara un referèndum és molt difícil, i dir-ho no és autocrítica, és un acte d'honestedat. Mai hem volgut enganyar la gent ni hem dit que hi hagués una drecera. S'equivoca qui pensi que "com pitjor, millor", com Torra. L'única opció que hi hagi referèndum és que hi hagi un govern a l'altra banda disposat a fer-lo. Al PP ja li resulta funcional l'independentisme, l'utilitza i l'instrumentalitza, li ha permès crear un moviment nacionalista com el que s'ha creat, que omple els balcons de banderes. La via, encara que sembli molt frustrant, és modificar Espanya, és el gran repte del catalanisme històric i del qual ens sentim hereus, de Companys, de Comorera i fins i tot de Macià. Sempre s'ha avançat en autogovern quan hi ha hagut forces progressistes a les dues bandes. Per primera vegada hi ha un partit estatal que defensa el referèndum i ja no és tabú. L'única via que hi hagi el referèndum és que Unides Podem guanyi les eleccions estatals i que el PSOE sigui el soci, i en un moment es veia possible. I a la ciutadania espanyola -hi pesen catalans i bascos, és clar-, si preguntes pel referèndum, l'aval ja s'acosta al 50%.

La taula de diàleg hiberna?

Ara mateix és difícil que faci avenços importants. Ha tingut dos hàndicaps: la pandèmia, que ho atura tot, i les eleccions. No m'obsessionaria que la taula es reuneixi abans de les eleccions del febrer, quan pot venir un govern nou que tingui una posició diferent de l'actual; la cita ara estaria condicionada pel context electoral. No es resoldrà el conflicte amb una reunió ni amb dues, però no hi ha alternativa. Per primer cop hi ha un govern que no és una paret. Ve-



Parlo regularment amb Puigdemont i anar a la llista sense ser candidat l'honora; així evita confusions

níem del govern en solitari del PSOE, que havia desconnectat emocionalment del 75% dels catalans i no agafava el telèfon al president de la Generalitat. El conflicte definitiu no es resoldrà mai, però en termes relatius només es resoldrà a les urnes. Als catalans la sentència del TC del 2010 ens pren la paraula i ara tenim un Estatut no votat, és el del PP a través del TC.

L'endemà de les eleccions catalanes del febrer, desitja reviure un tripartit amb ERC i el PSC?

Els guions del passat no es poden repetir, i el tripartit és cosa del passat; no es repetirà perquè els actors no existeixen tal com eren. Sí que crec que cal un govern progressista que tingui com a full de ruta recompondre i recosir complicitats que s'han trencat per poder avançar en autogovern i en termes socials, i aquí un eix principal és el pacte nacional per la salut i tenir una agenda neokeyniana. I està més en condicions de fer-ho qui té un compromís més clar de no fer polítiques d'austeritat ni retallades.

Com veu el paper d'ERC, de JxCat i del PDeCAT a Madrid?

Evidencien que els blocs s'han fet miques i que estan en una guerra de posicions en aquesta divisió de l'independentisme, que té tres estratègies o més. Seria ideal que tots tres conflússin amb altres forces catalanistes en un espai de reconstrucció dels consensos de país, com ara la llengua, i de defensa de l'autogovern, com l'Assemblea als setanta. I no hi ajuda banalitzar la conquesta de l'autogovern com fa Torra: la Generalitat és l'únic lligam amb la República que és restablert i es pot retrocedir en conquestes que semblen irreversibles i no ho són. Cal reconstruir el perímetre de l'1-O en què independentistes, sobiranistes i demòcrates es posen d'acord per defensar escoles i anar més enllà. El que guanyem l'1-O ho perdem el 27-O, perquè amb la DUI l'espai s'empetiteix. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Referèndum acordat per resoldre conflictes a Europa

El document de l'IEC i l'acadèmia basca sobre conflictes de sobirania proposa un pacte de claredat semblant al del Canadà ■ Rebutja la via unilateral i la imposició de l'“statu quo” dels estats

Xavier Miró
BARCELONA

Un referèndum sota l'empara de les recomanacions de la Comissió de Venècia i l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa és la via que proposen els redactors del document acadèmic *Bases per a l'elaboració d'un codi de bones pràctiques en la resolució de conflictes territorials de sobirania*. Impulsat per l'Institut d'Estudis Catalans i l'Eusko Ikaskuntza, es va presentar ahir a Bilbao, hi han col·laborat més de cinquanta experts d'universitats internacionals i es vol portar a les institucions europees perquè elaborin el seu propi codi.

L'estat democràtic i la comunitat que aspira a la sobirania han d'acordar les condicions “de l'exercici del dret a decidir” per mitjà d'una fórmula semblant a la llei de claredat canadenca en el cas del Quebec. Unes condicions que haurien de garantir la



Enoch Albertí, Mercè Barceló i Jaume López són alguns dels redactors del document

“legimitat” del procés de decisió tenint en compte tant les majories parlamentàries com els mecanismes de consulta i referèndum directe als ciutadans. En la consulta, totes les opcions haurien de tenir igualtat de condicions, la campanya s'hauria de finançar amb fons públics, s'hauria de posar una data



coneguda per garantir el debat previ i la pregunta –“desitjable” que fos consensuada per les dues parts– hauria de ser “clara i fàcil d'entendre”. Una comissió electoral independent dels governs en la qual es podrien implicar les institucions europees supervisaria el procés.

Perquè la gestió del con-



flicte sigui democràtica, els autors proposen establir un procés de diàleg i negociació entre les “majories contraposades” –la del conjunt de l'Estat i la de la comunitat subestatal– amb l'objectiu d'evitar tant les vies de fet secessionistes com la imposició de l'“statu quo” estatal. Una imposició que els autors

Presentació a les institucions de la UE

El document de bases, que també argumenta i justifica per què les institucions europees han de fer seus els conflictes territorials en el si de la UE, s'esmenarà fins a final d'any amb les aportacions que tots els experts han fet durant aquests darrers tres dies en les jornades de Bilbao. L'objectiu és presentar-lo a les institucions de la UE perquè facin seu un codi per resoldre aquests conflictes.

recorden que es perpetua *de facto* perquè la majoria subestatal que aspira a la sobirania sempre serà minoritària dins l'estat. Però el document també planteja que la UE hauria de tenir en compte les declaracions unilaterals d'independència en cas que l'estat incomplís les condicions acordades. ■

El policia de la “puntada voladora” de l'1-0 no respon

Redacció
BARCELONA

L'agent de la Policia Nacional imputat per llançar presumptament una “puntada voladora” contra un votant de l'1-0 es va negar ahir a declarar en la seva compareixença davant del jutge, mentre que els dos perits dels Mossos s'han ratificat en identificar-lo com l'autor dels fets. El citat agent va negar l'any passat davant del jutge reconèixer-se en unes imatges de l'agressió, però un informe pericial dels Mossos d'Esquadra va ratificar la seva identitat. El policia va ser imputat per segon cop i ahir, quan compareixia en qualitat d'investigat al jutjat d'instrucció número 7 de Barcelona, es va negar a contestar a totes les parts presents en la vista, inclosa la seva defensa, l'advocacia de l'Estat i el ministeri fiscal, segons van informar fonts judicials. ■

Primàries de Granollers es desmarca de concórrer el 14-F

Redacció
BARCELONA

Granollers per la Independència-Primàries Catalunya no donarà suport logístic o financer a la presentació d'una candidatura de Primàries al Parlament, segons va anunciar ahir en un comunicat, ja que considera que “encara no és moment de fer el pas”, donat que “la representació territorial del moviment és limitada”. La renúncia va arribar el mateix dia en què el moviment constituïa la sindicatura de garanties que ha de vetllar pel bon funcionament de les primàries obertes, formada pel catedràtic de dret constitucional Antoni Abad i Ninet, el professor de dret internacional públic Ferran Armengol i l'advocada i membre del col·lectiu Querrellants per la República Noemí García. ■

L'ètica no serà obligatòria a quart d'ESO

Una de les peticions de Podem per a la llei Celaá era que ho fos

Redacció
BARCELONA

La comissió d'Educació del Congrés va rebutjar ahir que l'ètica sigui una assignatura obligatòria a quart d'ESO. Es debatien les més de 300 esmenes a la llei d'educació que prepara el govern espanyol, l'anomenada llei Celaá, i la transaccional presentada per Unides Podem, soci

del PSOE, va ser rebutjada. Els socialistes van argumentar el seu rebuig a la proposta d'obligatorietat de l'ètica a quart d'ESO al·legant que en aquest curs ja hi ha moltes assignatures i que incloure l'ètica al currículum obligaria a eliminar altres matèries. La iniciativa d'Unides Podem pretenia que els alumnes fossin “capaços d'entendre i argumentar no només què cal fer sinó també per què s'ha de fer”. La recuperació de l'assignatura obligatòria també era una petició de la Xarxa Espanyola



La ministra d'Educació, Isabel Celaá ■ ARXIU

de Filosofia, que fa temps que denuncia que es va eliminar amb la llei educativa del PP.

En la comissió, Ciutadans va reiterar que es blindi que el 25% de les classes siguin en castellà. La petició arriba després que ERC hagi tancat amb el govern espanyol el blindatge del català com a llengua vehicular a l'escola catalana, un aspecte que als d'Inés Arrimadas els continua provocant rebuig. En canvi, la republicana Montserrat Bassa va insistir que és difícil la pedagogia a les aules quan hi ha “repressió i empresonament abans que diàleg amb Catalunya”. “Mentre no hi hagi una república catalana i independència no hi haurà un projecte educatiu de país de qualitat”, va dir, tot i reconèixer que la proposta de llei actual millora l'anterior. ■